

hr. Villy Søvndal, at det var godt og klogt, men i dag synes hr. Villy Søvndal ikke, det var så klogt.

Villy Søvndal (SF):

Det er altså ufatteligt, så selektivt statsministeren er i stand til at høre det, der bliver sagt til ham.

Det, jeg prøver at fortælle statsministeren, er, at mit synspunkt i Information ligger i direkte forlængelse af mit grundlæggende synspunkt om ytringsfrihed, nemlig at ytringsfriheden kun står til ansvar over for domstolene. Derudover må man ytre, hvad man vil.

Kl. 14.15

Det, jeg så fastslår, og som i øvrigt ikke er i modsætning til mit synspunkt om ytringsfrihed, er, at det godt kan være, at den danske ytringsfrihed er under pres i denne sag, men at vi netop, når det viser sig, at den er under pres, skal stå sammen om, at det vil vi ikke have. Det var jo derfor, vi alle sammen reagerede så prompte på Banedanmarks forsøg på at indføre selv censur, og derfor er statsministerens forsøg på at skabe modsætninger fuldstændig falsk.

Jeg synes i øvrigt, statsministeren skulle læse hele mit interview til Information. Vil statsministeren ikke være så venlig at gøre det? Så tror jeg, det vil være fastslået.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu breder hr. Villy Søvndal sig så langt ud, at det slet ikke kan nås inden for den taletid, jeg har til rådighed her.

Der står mange interessante ting i interviewet – det kan jeg bekræfte – men jeg lyttede mig faktisk også til, at hr. Villy Søvndal er på et meget, meget kraftigt tilbagetog. Men om det så er til det ene eller til det andet standpunkt, står til gengæld lidt uklart.

Førmanden:

Så får hr. Holger K. Nielsen mulighed for at spille tilbage til arabisk tv.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er jeg glad for, for det er jo typisk for statsministeren, at når han er presset, forsøger han at føre krigen over i fjendens lejr og snakke om noget helt andet end det, som det handler om. Her handler det ikke om hverken det ene eller det andet, der er sagt af SF's formand. Det handler om, hvad statsministeren har sagt af selvmodsigelser.

Statsministeren går til Berlingske Tidende og kritiserer folk, der siger, at vi skal have ytringsfrihed, men at vi også er nødt til at bruge den på en ordentlig måde. Det bliver kritiseret sønder og sammen, og det bliver antydnet, at man i virkeligheden vil indskrænke ytringsfriheden. Men så siger statsministeren selv helt det samme på arabisk tv, og jeg synes faktisk, det er klogt at sige noget sådant. Naturligvis er det da frihed under ansvar, og det ansvar kan ikke bare reduceres til noget lovgivningsmæssigt, men har også et moralsk aspekt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er egentlig ganske sjovt, at der kan komme til at gå så lang tid med skyggeboksning om det rene ingenting, for det ser altså ud til, at hr. Holger K. Nielsen i virkeligheden er enig med mig i, at der må være den sondring mellem, hvad der er den personlige holdning, og hvad der er det samfundsmæssige princip.

Det samfundsmæssige princip er selvfølgelig, at der er en grænse for ytringsfriheden, som er fastlagt i loven og pådømmes ved domstolene. Det er princippet. Så har vi hver især nogle holdninger, og her kan grænserne for, hvor langt man vil gå med ytringsfriheden, ligge forskelligt. Der er meget religiøst indstillede mennesker, som ikke vil gå langt med ytringer om religiøse spørgsmål, og så er der typer som hr. Villy Søvndal, hvor grænsen ligger langt, langt ude i horisonten.

Hr. Villy Søvndal siger, at man altså må regne med, at der kan snakkes om hvad som helst, og at: hvad andre måtte finde helligt, finder vi andre profant; det må I lære at leve med, for i det moderne demokrati kan alt siges, selvfølgelig under ansvar over for domstolene og den verdslige lovgivning. Her ligger hr. Villy Søvndals grænse. Men religiøst indstillede menneskers grænse ligger et andet sted, og derfor siger jeg bare: Det er den personlige holdning, og man bliver altså nødt til at sondre mellem den personlige holdning og det samfundsmæssige princip ...

Førmanden:

Ja tak!

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

... og hvis hr. Villy Søvndal og hr. Holger K. Nielsen kunne nå til den erkendelse, står vi pludselig sammen.